Plhovský zpravodaj

MILÍ ŽÁCI, UČITELÉ, ZAMĚSTNANCI, RODIČE A PŘÁTELÉ ŠKOLY,

RADA ŽÁKŮ SI PRO VÁS PŘIPRAVILA PLHOVSKÝ ZPRAVODAJ.

Školní rok 2020 - 2021

Zástupkyně a zástupci v Radě žáků

ve školním 2020 -2021

To jsme my, rada žáků Plhováků :)

ÚVOD

Máme za sebou velice nestandardní a neobvyklý školní rok. Školní časopis je už po léta výstupem prací žáků nominovaných do Rady žáků ZŠ Plhov. Tentokrát však neřešíme dilema, které příspěvky zařádit a které jsou navíc. Naopak rada se sešla pouze v září, žáci najednou neměli možnost referovat o zážitcích ze stmelovacích pobytů, Čertovin či čarodějnic. Přesto se nám sešlo několik zajímavých článků, ať už z cyklistických pobytů nebo z distanční výuky. Náš časopis je možná chudší o mnohé velké sportovní úspěchy, zato je obohacen notnou dávkou šikovnosti a fantazie plhovských žáků.

Bohužel i tento školní rok byl pobyt ve škole a i výuka omezována protiepidemickými opatřeními - povinné nošení roušek, častá dezinfekce rukou, dodržování homogenních skupin atd. V této souvislosti jsme žákyním a žákům v Radě žáků položili otázku:

Co je letos jinak?

1. Bohužel někdy není učitelům přes roušky rozumět.
2. Mrzí mě, že budeme mít omezené hodiny (tělocvik a hudebku).
3. Mně osobně nosit roušku nevadí.

Kubrtová Kateřina, 9. B

1. Učitelům je špatně přes roušku rozumět
2. Přes roušku nevidím úsměv
3. Nebaví mě sedět u počítače a učit se, to radši sedět ve škole!!!

Valášková Denisa, 6. C

1. Přes roušku není vidět jak se kdo tváří.
2. Přes roušku učitelům blbě rozumím.
3. Přijdeme o tělocvik a hudebk.

Bára Syrovátková, 7. A

1. Přes roušky se špatně dýchá, není dobře rozumět a není vidět na tvář.
2. Omezení o hodinách a přestávkách.
3. A kvůli tomu píšeme více písemek:(.

Nasťa Strokač, 9. A

1. Málo kdy nerozumím svém učitelům ani spolužákovi přes roušku.
2. Moje oblíbené předměty hudební výchova a tělesná se budou nejspíš rušit:(.
3. Často zapomínám roušku, když jdu na toaletu.

Radka Balcarová, 5. A

1. Většinou se musím ptát co, kdo řekl, protože nikomu nerozumím.
2. Přes roušku se mi špatně dýchá.
3. Jsem ráda, že chodíme do školy a nesedíme doma u počítačů.

Lucka Jelenová, 8. A

1. Bojím se, že nám zruší tělocvik, gymnastiku nebo lyžařský kurz.
2. Bojím se, že budu muset nosit roušku celý den.
3. Vadí mi dezinfekce. Smrdí mi.

Naty Brandová, 5. B

1. Nošení roušek ve družině je velký problém. Obzvlášť při ranní vybice. Nedá se v ní při sportu dýchat a je pod ní při tom hrozné vedro. Jinak mi nošení roušek nevadí a naše třída to zvládá bez problémů.
2. Líbí se mi možnost pracovat víc s počítačem.
3. Je prima, že už nemusíme stát fronty na oběd.

Matěj Pavlíček 4. A

1. Rouška mi omezuje možnost vidět grimasy a rozeznávat pocity ostatních spolužáků nebo učitelů.
2. Občas mi unikají některé informace, protože není učitelům i mým spolužákům přes roušku rozumět.
3. Jsem ráda, že nám bylo umožněno chodit za přijatelného počasí na školní dvůr každou přestávku.
4. Štve mě, že mám dezinfekci všude (v jídle, v ústech, na tváři, atd….) pokud si neumyji ruce…

Adéla Taufmanová 8. B

1. Vadí mi, že je naše paní učitelka nemocná
2. Máme pořád suplování
3. Pořád nosíme roušky

Jiří Brož, 3. B

1. Přes roušku ne vždy rozumím učitelům
2. Hrozně mně při práci překáží rouška
3. První dny jsem byla hrozně nervózní ze všech věcí nová škola nový kamarádi atd..

Emma Voltr, 6. C

1. Přes roušku není učitelům občas rozumět a špatně s v ním dýchá
2. Přicházíme o tělocvik a o hudebku
3. Různé společné akce se ruší

Hana Valterová 9. A

1. Vadí mi, že nebudou moje oblíbené tělocvik, hraní basketbalu, gymnastika…
2. Jsem ráda, že i přes veškeré neshody a paniku zůstala naše škola otevřená a můžu se setkávat s mými spolužáky a učiteli asistenty a dalšími lidmi.
3. Vadí mi roušky ve třídách, přijde mi to jako hloupost stejně na tělocviku a při zpěvu nejsou povinné.

Kristýna Peroutková, 8. A

1. Například roušky mi nevadí, jen občas přes ni není absolutně rozumět.
2. Momentálně to samozřejmě není jisté, ale jestli zavřou 2. stupeň, tak mi bude vadit zas doma sedět na zadku.
3. Vadí mi dezinfekce na obědě, samozřejmě to chápu, ale nemuseli by ji stříkat tolik.

Dorošenko Žanna 9. A

1. Některým například vadí rouška protože třeba jako já mají brýle. :D
2. Učitelům je blbě rozumět a taky to tlačí za ušima.
3. Když jsou zavřené školy tak je to nuda. :(

Tomáš Ptáček 7. A

ŠKOLNÍ AKCE

Deváťáci si na cyklistickém kurzu užili kolo i vodu

Deváté třídy vyzkoušely novou destinaci pro cyklistické kurzy, a to Chřenovice poblíž Ledče nad Sázavou. Kemp se nachází přímo na břehu řeky Sázavy. Ubytování bylo v chatkách, některé děti však využily pěkného počasí a spaly i s paní učitelkou Hovádkovou v hamakách.

Místní terén je poměrně náročný. Čekalo nás několik vyjížděk po okolí. Navštívili jsme záchrannou stanici v Pavlově, kde jsme si prohlédli handicapovaná zvířata. Jeden den jsme si to namířili do Ledče nad Sázavou a projížděli jsme i Sluneční zátokou, kde J. Foglar pořádal své legendární skautské tábory.

Děti si užily i vodu. Přímo v kempu mohly trénovat na kánoi. Jedno dopoledne jsme strávili u blízkého splavu, kde se zájemci mohli vykoupat, a ve čtvrtek jsme sjížděli Sázavu na sambách v úseku Kácov - Český Šternberk. Tento výlet byl pro mnohé tím nejintenzivnějším. Kánoe, jezy, stavba pyramid z lodí, nešťastné utopení Go-pra, cvaknutí se..., k tomu ještě spousta zážitků ze soutěží, přívozu, kol i večerních táboráků.

Vše už jen korunovala páteční zastávka v Kutné Hoře a prohlídka tohoto města. Děti hodnotily tento kurz jako nezapomenutelný, není divu :)

Petra Horáková (třídní učitelka)

Cyklistický kurz 7. A, B a 8. A

V neděli 13. 9. odpoledne jsme vyrazili, teda až po naložení kufrů a odevzdání posledních papírů, na cyklisťák do deštného na chatu Aničku. Cesta byla v pohodě jako vždy a po vyškrábání se na sedloňovský kopec jsme konečně sjeli vysloužený kopec do Deštné. Ubytovali jsme se, najedli se a po proslovu hlavního vedoucího pana učitele Horáka a dalších učitelů, co tam byli, jsme šli spát.

V pondělí dopoledne jsme vyrazili někam za chatu deštnou. Projeli jsme to křížem krážem do kopce i z kopce ne jednou jsme se „ztratili“ a nakonec jsme dorazili k takovým hobitím domkům. Byli hezké a do některých se mohlo i dovnitř. Po pokochání jsme vyrazili znovu na Deštnou. Jeli jsme dlouhým táhlým kopcem, kterým jezdíte autem na Deštnou. Dorazili jsme a paní učitelky se shodli, že po tak dlouhé vyjížďce odpoledne půjdeme na houby. Naštěstí to nebylo daleko, takže to bylo dobrý. Hub se našlo poměrně dost, ale už ani nevím, co se s nimi stalo.

Úterý bylo trochu pozvolnější. Dopoledne jsme si vyrazili na sjezdovky, no jeli jsme tam trochu obloukem, ale dorazili jsme tam. A odpoledne jsme se rozdělili na dvě skupiny, kluky a holky. Jedna skupina byla na chatě v bazénu a hrála hry a druhá jela na pumptrack. No a asi po hodině se to vystřídalo.

Ve středu jsme měli na plánu duatlon, dopoledne nám naši skvělí učitelé ukázali cestu. Kudy se pojede a poběží. Některým z nás se moc nechtělo, ale museli jsme se s tím smířit, a naopak někteří se těšili. Přišlo tedy odpoledne. Připravili jsme se k startu a vyběhli. Naštěstí s námi jela i paní učitelka Macková a pan učitel Štěpán, aby si to odčinili. Bohužel při jízdě na kole se stal úraz, kvůli kterému jsme byli déle venku než se očekávalo.

Ve čtvrtek dopoledne jsme odpočívali hrami nebo jízdou zručnosti, kterou pro nás připravili vedoucí kurzu. Odpoledne jsme si vyšlápli kopec na Masarykovu chatu, vše jsme zvládli bez sebemenších potíží. Sjezd dolů byl ale menší peklo, ale zvládli jsme to a všichni jsme v pořádku dojeli na chatu.

V pátek už naše úžasná výprava končila, zabalili jsme si, naložili kufry a vydali se na cestu. Po cestě jsme zastavili ještě na oběd, který nám sbalili. Všichni jsme dojeli před školu s dobrou náladou, že jsme to celé ujeli v pohodě.

Lucka Jelenová a Týna Peroutková, 8. A

Třída 8. A na cyklistickém výletu

Cyklistický kurz 6. C a 5. A, B

V neděli 20. 9. 2020 jsem já a celá má třída společně se sportovci z 5. A a 5. B jeli na cyklokurz. Konal se v DEŠTNÉM V ORLICKÝCH HORÁCH na chatě ANIČCE. Obsahoval jízdu na kole, běhání a různé zábavné soutěže. Když jsme vyjeli na kole ze školy ZŠ Plhov, tak nás čekalo 35 km na chatu Aničku.

A když jsem si tak jel Peklem a frčím si z kopce, najednou se mi smekla noha ze šlapky a "boom". Ležím v příkopě, celé nohy jsou odřené, jak se mi smekla ta noha, strhnul jsem to do příkopu. Za mnou jeli kluci, co mi pak z toho příkopu pomohli a když mě konečně vytáhli, tak jsme mohli pokračovat v cestě.

Cestou dál jsem viděl, jak všichni zastavují, a říkal jsem si: „hurá"!! Konečně zastávka. Dojel jsem teda k té zastávce, zastavil jsem, slezl jsem z kola a šel se na svačit. Mňam. Po svačině jsme zase jeli dál a dál a dál, až byla zase zastávka v Olešnici. Bylo to asi 6 km od chaty Aničky, ale čekala nás cesta 3 km do kopce a 3 km z kopce.

Ráno byl budíček v 7:30. Dopoledne jsme měli sportovní víceboj, který znamenal tyto aktivity: přehazovaná, korfbal, petang, střelba fotbalovým míčem na flašky a ještě badminton. A k tomu všemu první pomoc. Odpoledne byl výjezd na kole okolo 20 km a když jsme přijížděli k chatě tak jsme cestou viděli i BIKEPARK.

V úterý dopoledne byla jízda zručnosti nebo BIKEPARK. Odpoledne byl výjezd na Masarykovu chatu dlouhý přibližně 20 km. Jeli jsme 5 km do kopce a to se mi úplně nejlíp nejelo, ale skoro celý jsem ho vyjel. Nejlepší na tom bylo to, jak jsme ho sjížděli.

Ve středu dopoledne byla prohlídka trati na DUATLON + procházka. Odpoledne proběhl DUATLON 800m běh 2 km kolo a 800m běh. A k obědu jsme měli bramboračku a guláš. Pak byl polední klid na 2 hodiny.

Ve čtvrtek dopoledne, kdo chtěl, mohl do BIKEPARKU nebo na MINIGOLF nebo FOTBALGOLF. A vybral jsem si MINIGOLF. Odpoledne byla vyjížďka na vrchol jménem Špičák okolo 24 km. A když jsme tam dojeli tak to byla opravdu nádhera. Nic takového jsem ještě neviděl :).

V pátek ráno, když jsme vstali, jsme šli balit, protože jsme měli v 9:30 odjet zpátky ke škole. Sbalené tašky jsme nesli pak do auta. Cesta zpátky byla náročná, protože hrozně pršelo, takže nám všem byla hrozná zima a tak jsme dojeli celý zmrzlí a promoklí a, proto jsme se šli ve škole hned vysprchovat. ***Celkem jsme najeli 156 km.***

Dominik Vernar, 6. C

6. C na cyklistickém kurzu společně se sportovci z 5. A a 5. B

Adaptační třídní den 6. B

Vzhledem k situaci byly na ZŠ Plhov zrušeny adaptační pobyty šestých tříd. Aby žáci nepřišly o stmelovací aktivity, proběhl dne 8. října třídní den 6.B.

Začali jsme ranním kruhem, bylo potřeba si připomenout a prodiskutovat třídní pravidlo Respekt pro mě i pro tebe. Mluvili jsme o vzájemných vztazích. O tom, jak rádi chodíme do školy a o tom, co nás čeká v případě distanční výuky. Děti se shodly, že výuka z domu je nutné zlo, na které si už zvykly a v případě, že nastane, alespoň budou vědět, co je čeká.

V dalším bloku aktivit jsme si vyzdobili třídu halloweenskými a podzimními motivy. Okna máme plná netopýrů, lístků, hub a veverek. S dobrou náladou jsme vyrazili do školní kuchyně, abychom si uvařili společný oběd. Menu o několika chodech se vydařilo, všichni jsme si pochutnali a užili si mnoho legrace.

Věřím, že se 6. B dobře adaptuje na druhém stupni a že nás čeká mnoho příjemných školních zážitků.

Hana Drtinová (třídní učitelka)

Divadelní představení v 6. C - Straka v říši entropie

Na začátku října za námi do 6. C přímo do naší třídy přijelo divadlo. Shlédli jsme divadelní představení s knihou v ruce. Jedná se o zvláštní druh scénického čtení. Herci se snaží poutavě oslovit diváka knihou a probudit v něm tak zájem o čtení. Je to zcela nový zážitek z četby a divadla. Jednalo se o úspěšnou knihu Markéty Baňkové oceněnou Magnesií literou 2011- Straka v říši entropie. Vtipní herci nám četli příběhy, v nichž různá zvířata zkoumají záhady existence a fungování světa a to vše s nadhledem a humorem. Různá zvířata řeší různé problémy, které se jakoby náhodou dotýkají i nás, přičemž jsme si jen tak mimochodem prošli i důležité fyzikální zákony a jevy:). Divadlo se nám moc líbilo a bylo nejen milým zpestřením, ale také nová inspirující zkušenost!

třída 6. C

AKTUALITY Z RADY ŽÁKŮ

Mezinárodní den úsměvu

Mezinárodní den úsměvu každoročně oslavujeme 5. října. Mezinárodní den úsměvu se slaví po celém světě od roku 1999. Smát jsme se naučili dříve než mluvit, to také dokazuje jak důležitý je smích pro náš život. Úsměv o nás prozradí víc, než si myslíme. Smích je pro nás velmi prospěšný, nejen že podporuje imunitu, snižuje stres a napětí v těle, ale například v komunikaci je díky smíchu možné docílit lepších výsledků. Podle výsledků průzkumu společnosti Snappr jsou nejusměvavějším národem Američané. Češi si o sobě myslí, že jsou neusměvavý národ, ukázaly výsledky průzkumu STEM/MARK.
To, že se opravdu neusmíváme, potvrdilo i bádání fotografické společnosti Snappr.

Vytvořili Adéla Taufmanová a Jan Pelly

8.B

Zdroje:
Informace:
https://www.idnes.cz/jenprozeny/volny-cas/oslavte-s-nami-ve-ctvrtek-mezinarodni-den-usmevu.A171003_100024_jpz-volny-cas_jph1
http://svatky.centrum.cz/svatky/vyznamne-dny/mezinarodni-den-usmevu-165/
Obrázek:
https://external-content.duckduckgo.com/iu/?u=https%3A%2F%2Fwww.reckontalk.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2014%2F08%2FChildren-Smilling_3.jpg&f=1&nofb=1

Den bez Aut

Na světě je mnoho celosvětových, mezinárodních, svátečních dnů, atd. Je jejich tolik, že je normální člověk už nevnímá. To je ale špatně, protože některé z nich jsou fakt zajímavé, jako tento. Den bez Aut je mezinárodní a panevropský den, který se slaví každoročně 22. září. V Čechách se ale slaví 14. listopadu. Poprvé se v Čechách uskutečnil v roce 1991, jako reakce na výzvu nizozemské organizace European Forest Youth Action. Od roku 1995 tento den pořádá organizace Děti Země. 14. listopadu se lidi snaží omezit jízdy autem, protože se jim nelíbí, že je svět už přeplněný auty a znečišťují ovzduší. Používají například hromadnou dopravu nebo jezdí na kole či jdou pěšky. V Praze se tento den pořádají různé cyklojízdy, kdy na desítek minut se zavřou ulice a projíždějí tisíce cyklistů, kteří demonstrují svůj názor a přání o používání méně aut. Tento den není moc známí, ale je zajímaví a doufám, že díky tomuto článku se rozšíří známost alespoň trochu.

Hana Valterová, 9. A

Mezinárodní den životního prostředí

Mezinárodní den životního prostředí je každoročně pořádán 5. června.

Nápad na mezinárodní den vznikl již v roce 1972 při prvním dni zasedání Organizace spojených národů o životním prostředí, ale jeho první konání se událo až o 2 roky později.

Cílem dne je zvýšení vědomí publika o ochraně životního prostředí. Upozorňuje na rizika znečišťování a škody napáchané lidmi v přírodě.

Téma dne roku 2021 je „obnova ekosystému.“

Zapojte se i Vy do Světového dne životního prostředí a zamyslete se nad tím, co můžete pro přírodu udělat.

Adéla Taufmanová a Jan Pelly, 8. B

Zdroje: https://www.genevaenvironmentnetwork.org/world-environment-day/
http://hopeinternationalhospital.com/blog/2019/06/05/world-environment-day/
https://en.wikipedia.org/wiki/World_Environment_Day
https://cs.wikipedia.org/wiki/Mezin%C3%A1rodn%C3%AD_den_%C5%BEivotn%C3%ADho_prost%C5%99ed%C3%AD

Den otců

Tento rok se den otců bude konat **20. 6. v neděli.**

- svátek se slaví na počest otců, oslavu otcovství a roli otců ve společnosti
- zakladatelka Sonora Smart Doddová - chtěla ocenit úsilí, se kterým se o ni a o její další 4 sourozence staral její otec
- v České republice se slaví jen zřídka, ale určitě by se na něj nemělo zapomenout
- první oslava Dne otců byla spíše soukromá, ale popularita svátku rostla
- v roce 1966 president Lyndon Johnson prohlásil, že třetí neděle v červnu bude patřit právě Dni otců

Denisa Valášková a Emma Voltr, 6. C

Zdroje:
https://cs.wikipedia.org/wiki/Den_otc%C5%AF
https://www.finance.cz/522308-den-otcu/

SVĚTOVÝ DEN PROTI DĚTSKÉ PRÁCI

Tento den je **12. 6.** Vyhlásili ho OSN a Mezinárodní organizace práce. Tento den nám má připomenout, že dětská práce je celosvětový problém. Celosvětově jde o 152 milionů dětí, kterým práce (práce v armádě, prostituce, zemědělství,..) neumožňuje plnit školní docházku.

Dětská práce je hlavně v Africe, Indii a Asii. Dětská práce se vyskytuje, protože některé rodiny trpí chudobou, a tak posílají do práce i děti, aby se rodiny uživily.

Žanna Dorošenko, 9. A

Zdroje:http://svatky.centrum.cz/svatky/vyznamne-dny/svetovy-den-proti-detske-praci-107/
https://www.noveodbory.cz/cz/aktuality/444-svetovy-den-boje-proti-detske-praci

ZAJÍMAVOSTI Z DISTANČNÍ VÝUKY

Argumentační esej - Distanční výuka

Několik měsíců zpět jsme si museli zvyknout na distanční formu výuky, tedy přes moderní technologie. Dovolím si říct, že na začátku distanční výuky jsme s ní měli všichni problém, jak žáci, tak i učitelé. Většina se po chvíli přizpůsobila, ovšem najdou se mezi námi i jedinci, kteří stále mají problémy, a nevyhovuje jim distanční výuka. Myslím si, že distanční výuka je lepší než prezenční výuka.

Argumenty pro distanční výuku

1. *Klid a čas na práci* Žáci se mohou více soustředit, jelikož je neruší okolní prostředí a mají dostatek času na vyplnění prací.

1. *Osamostatňování* Každý se v rámci distanční výuky osamostatňuje. Nejen, že každý sám vypracovává úkoly, ale také si všichni jednotlivci musí rozvrhnout práci a čas na celé dny.

1. *Více volného času* Je na každém z nás jak si přizpůsobíme a rozvrhneme práci, máte poté čas se věnovat sami sobě. Někdo může sedět doma a koukat na Netflix, jiní jdou ven s kamarády.

Protiargumenty

1. *Ztrácíme osobní kontakt se spolužáky a učiteli*
   Ztrácíme schopnost komunikovat s lidmi a začínáme být více introverti než extroverti.

1. *Méně pohybu*

Sedět 6 a více hodin u počítače nebo telefonu úplně zdravé není. Moderní technologie nás víceméně ovládli a my si bez nich život nedokážeme představit a, proto u nich vydržíme i déle jak 12 hodin v kuse. To má za následek nedostatek pohybu pro naše tělo.

1. *Neznalost moderních technologií*

I v dnešní době, ve které mají skoro všichni na světě mobilní telefon, notebook nebo počítač a připojení k internetu se najdou tací, kteří sice telefon, tablet nebo nějakou jinou moderní technologii mají, ale neumí s ní pracovat.

Adéla Taufmanová 8. B

Učili jsme se fotografovat...

Marek Mütsch 7.A

Marek Mach 7. A Jan Lukáš 7. A

Moje oblíbená vzpomínka z dětství

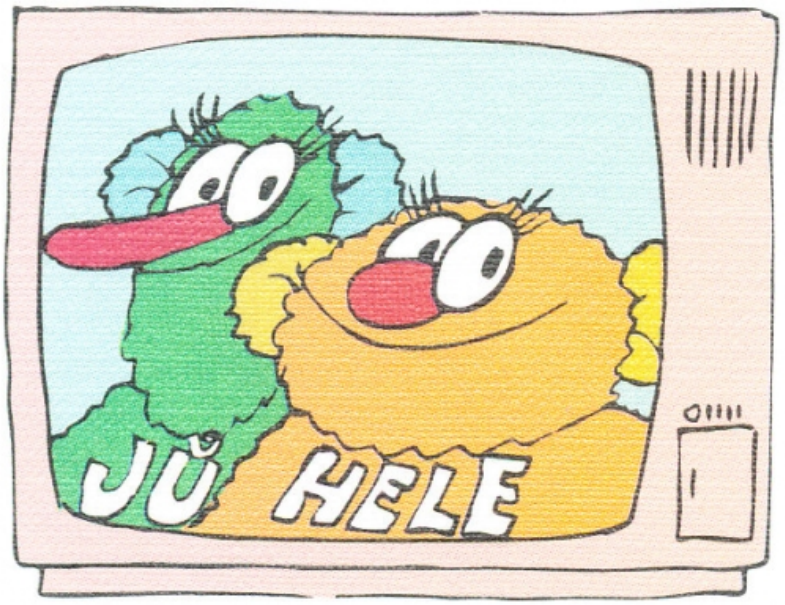

4. 1. 2020 uplynulo 40 let od prvního vysílání studia Kamarád. Poprvé se tu představily postavičky Jů a Hele. V rámci OEV jsme si zavzpomínali na to, jak jsme se bavili v dětství, žáci 6.B potom sepsali některé ze svých milých dětských vzpomínek. V této komplikované době působí tyto malé textíky jako balzám. (H. D.)

Moje vzpomínka je na tábor ve Smečně. Byl jsem tam sám, bez rodičů. Byl jsem 200 kilometrů od domova. Měl jsem spoustu zážitků. Přijeli hasiči a já mohl hasit. Měli jsme tam živá zvířátka: skunka, surikaty. V dlani jsem držel malého ježečka, když jsem ho hladil měl jemný bodlinky. Závodili jsme na elektrických vozících a bugině. Byl to hezký tábor. Letos pojedu opět.

Tomášek Kolínský, 6. B

Když jsem byl menší, tak jsme byli u moře. Do teď si pamatuju skoro každý den. Bylo tam strašně nových věcí třeba, že přes noc bylo snad 20 stupňů nebo strašně dobrá zmrzlina, vosy, slaná voda atd. Na ubytovně byla měkká postel prostě bez chyby (až na ty vosy..). Byl to hodně pěknej zážitek vidět moře a nový místa. Na zemi se povalovaly mušle, byli tam hodně příjemný lidi. Letěli jsme padákem. A byla to parádní dovča.

Vláďa Nahornyj, 6. B

Jaká krásná vzpomínka se vybavila vám:)?

Když jsme u těch vzpomínek a milých textů, sedmý ročník dostal za úkol napsat charakteristiku blízké osoby. Vznikly tak také velmi povedené příspěvky (H. D.).

Člověk, kterého jsem se rozhodl charakterizovat je moje sestřenice Síma. Je jí 12 let a žije se svou rodinou ve Velkém Poříčí. Od malička jsme si spolu rozuměli a spojovali nás společné zájmy.

Síma je přibližně 155 cm vysoká a má sportovní postavu, protože závodně plave, běhá a jezdí na závodní koloběžce. Ráda lyžuje, běžkuje a jezdí na kole. Má delší hnědé vlasy, které si často zaplétá do copu. Její oči jsou modré barvy, ale občas musí použít brýle, protože špatně vidí na blízko. Její ústa, která se ráda smějí, jsou umístěná pod menším nosem a jsou úzká.

Nejraději nosí pohodlné sportovní oblečení v neutrálních barvách, nemá ráda sukně a šaty. K známým lidem má velice dobrý vztah, vždy je ochotna každému poradit nebo pomoci. Neváhá a snaží se daný problém vyřešit, jak jen to jde. Je velice spolehlivá, dochvilná a pracovitá, je s ní velká legrace. Když se spolu sejdeme, nikdy se nenudíme. Vyrazíme buď na kolo, nebo na penny board, v létě rádi plaveme nebo hrajeme minigolf. Když se pohádáme, tak vždy jen kvůli maličkostem a doufám, že nám naše přátelství vydrží až do smrti.

Richard Müller, 7. B

K charakteristice jsem si vybral svého bratra Vojtu, protože je mi z rodiny nejsympatičtější. Je mu 6 let, měří 120 cm, a jelikož cvičí tak má velké svaly. Má blonďaté vlasy a modré oči. Každý den navštěvuje MŠ na Plhově. Jeho nejčastější a nejoblíbenější zábavou je rybaření. Letos se mu zadařilo a vytáhl štiku o velikosti 55 cm a kapra 60 cm, který vážil 4,2 kg. Vojta je velmi obratný a sportovně nadaný. Vztah ke mně nemohu popsat, protože bych se ho musel nejprve zeptat, raději si nechám své představy.

Jeho povahu lze charakterizovat jako bláznivou, přátelskou, vtipnou, bojácnou a někdy i vcelku drzou. Ovšem musím hlavně zdůraznit jeho nebojácnost. Když s ním například kuchám kapra, tak nemá problém kaprovi vydloubnout oči, vybrat vnitřnosti, atd.

V současné době spolu trávíme hodně času. V rodinných vztazích je důležitá důvěra, kterou my k sobě máme. Občas se sice pohádáme, ale to snad všichni sourozenci. Vždy se však brzy usmíříme. Bylo pro mě těžké svého bratra popsat a charakterizovat, neboť když o něm tak přemýšlím, je celkem složitý k popsání.

Miroslav Balcar, 7. B

Každý rok v předvánočním čase Rada žáků organizuje charitativní akci - Zimní srdíčkové dny. Zástupci z Rady žáků prodávají drobné předměty s cílem přispět nemocným, handicapovaným a opuštěným dětem v celé České republice. Bohužel vzhledem k protikoranovirovým opatřením nebylo možné, tuto sbírku ve škole v letošním školním roce zrealizovat.

Předvánoční atmosféra ve škole byla jiná, ale my jsme se nenechali odradit a alespoň na dálku jsme všem ve škole popřáli krásné vánoce a šťastný nový rok 2021. Níže si můžete naše PFko prohlédnout.

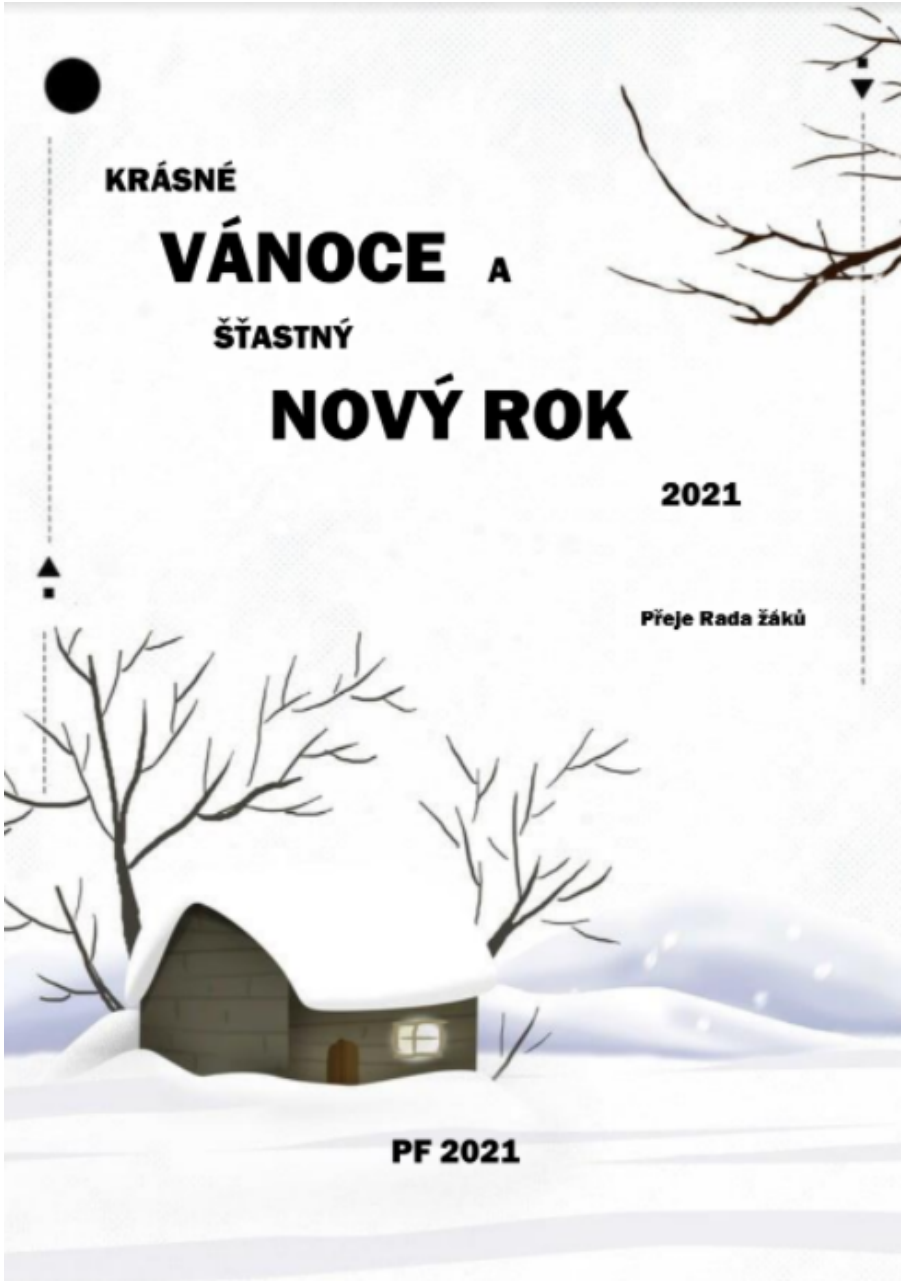

Bára Sodomková, 9. C

15. ledna - Založena internetová encyklopedie Wikipedie (20 let)

V rámci slohových cvičení jsme si se 7. B zahráli na přispěvatele v chatu webových stránek. Úkolem bylo seznámit se s článkem a vyjádřit svůj názor. (H.D.)

Můžeme věřit Wikipedii?

Oblíbená online encyklopedie nám úspěšně tloustne, a tak není divu, že se její stále větší a větší mozeček stává terčem závistivých pohledů konkurence a nenechavců, kteří by z cizí ochoty rádi přikrmili vlastní kasičku. Lze ale vůbec věřit otevřené encyklopedii?

Wikipedia je zkrátka fenomén. Někteří se o ni pokoušejí soudit, jiní ji nutí k různým změnám, další se ji pokoušejí rovnou vypnout. Existují přitom studie, které dokladují, že přesnost této encyklopedie je poměrně vysoká, a existují dokonce weby, které její části nepokrytě kopírují. Pokud se umíte pohybovat uprostřed nesourodého davu a dav vás neušlape, pak je Wikipedia – dav mnoha článků od různých a nesourodých autorů – právě pro vás. Jestliže ale potřebujete vést, poradit, ukázat cestu a mít jistotou, že všechno, co použijete, je zkontrolováno, prohlédnuto a má to razítko „bezpečné“, pak uděláte lépe, když si předplatíte komerční encyklopedii.

Citováno z https://www.lupa.cz/clanky/verit-wikipedii/ dne 15. 1. 2020 (zkráceno)

VSTOUPIT DO DISKUSE (25 PŘÍSPĚVKŮ)

Wikipedii používám často při dělání domácích úkolů. Je to jednodušší než něco hledat v nějaké encyklopedii nebo třeba v atlasu. Většinou tam najdu pravdivé informace, je hodně spolehlivá. Možná bych změnil přehlednost. Když hledám nějakou konkrétní věc, 1 nebo 2 věty se špatně hledají v obrovském odstavci, ve kterém je několik témat. Jinak je vážně dobrá.

Richard Müller, 7. B

Wikipedie má své pro a proti avšak je velmi užitečná. Je v ní snad vše od dějin po původ jména. Nevýhoda je, že do ni lidi můžou psát falešné údaje. Když bych sečetl pro a proti, s jistotou mohu říci, že plusy převahují. I já sám z ní čerpám informace např.: do dějepisu atd. Ke konci bych rád řekl, že dle mého názoru je Wikipedie velmi užitečná, pro někoho i nezbytná.

Jan Máslo, 7. B

Podle mně je Wikipedie skvělý prostředek pro získávání informací. Celkem mi vadí, že text, ze kterého si čtu informace, je ve strašně dlouhých odstavcích, a někteří lidé tam píší úplné blbosti.

Kateřina Macková, 7. B

Wikipedii věřím, ale někdy si radši zkontroluji na nějaké jiné stránce, když si nejsem jistý tím, co tam je napsané. Někdy se mi to nechce číst, ale jsou tam i různé odstavce s různými informacemi. Ale nelíbí se mi, že do wikipedie si může psát každý, i když u nich není registrován. Zkráceně používám ji, ale není tam 100% pravdivý text.

Petr Zlámal, 7. B

Wikipedie, je encyklopedie. Která vznikla z úmyslu, překopírovat encyklopedie - jako knižní podobu, dát elektronicky, aby si ji nemusel každý kupovat. Plus tam dali, že do ní může každej něco připsat, což je velice riskantní páč si každý může otevřít a úplně to smazat. Wikipedie v tomto směru doufá, že v naší společnosti není nějakej s prominutím d***l, který by to zneužil. Takže si vždy, když budu hledat informace, tak si je musím zjistit z více zdrojů.

Štěpán Marek, 7. B

Wikipedii používám při hledání věcí, které potřebuji k vypracování domácích úkolů. Nejčastěji používám k předmětům jako je dějepis a přírodopis. Je to pro mě jednodušší než vyhledávat v encyklopedii. Líbí se mi, že hlavní informace jsou označeny tučně a pro mě jsou přehlednější. Líbí se mi, když vidím i u hledané informace obrázek. Díky užívání wikipedie ušetřím spoustu času.

Tomáš Janovský, 7. B

Já osobně více používám google, takže moc posuzovat nemohu. Wikipedie mi pomáhá hodně u dějepisu. Podle mě se tam ne vždy píše pravda, párkrát už zklamala. Většinou tam najdete, co potřebujete (né vždy). Jedna věc co mi hodně vadí je ta, že to je napsané ve velkých textech, proto ji tolik neprožívám. Ale jak jsem říkala, nemohu posuzovat, když ji moc nepoužívám, ale nějaký svůj názor mám.

Justýna Rejchrtová, 7. B

Světový den nemocných

Tento významný den slavíme 11. února. Jako celosvětovým svátkem byl vyhlášen, až v roce 1993, papežem Janem Pavlem II. Vznikl díky Panně Marii Lurdské, která v tento den, uzdravila chudou a nemocnou 14ti letou dívku. Stalo se to před více než 150 lety. Od té doby jsou Lurdy symbolem uzdravení. V tento den bychom si měli připomenout, že jsou na světě lidé, kteří jsou nemocní a trpí.

Do dnešního dne jsem o svátku nevěděl. Přesto si myslím, že je to pěkný svátek. Měl by se více dostat do povědomí lidí. Je dobré si vzpomenout, že jsou na světě lidé, kteří jsou chudí a nemocní. Věnovat jim vzpomínku nic nestojí. Zamyslíme se nad tím, že zdraví není samozřejmé. V dnešní době obzvlášť. Spousta lidí bojuje v tuto chvíli o život. Dnes jsme zdraví, zítra tomu tak být nemusí.

Adam Baďura, 7. B

Pomáhat nemocným můžeme různými způsoby, obzvláště v dnešní době koronavirové pandemie. Pokud nemocné nemůžeme navštívit, můžeme je potěšit dárkem, poslat ji třeba pohled nebo jim zatelefonovat.

Václav Štěpánek, 7. B

Podle mě si tento den zaslouží pozornost a každý by se měl tento den nad tím zamyslet. Je potřeba si uvědomit, jaké mají někteří lidé štěstí, že jsou zdraví a ani si to neuvědomují. A musíme si přiznat, že lidé s jakoukoli nemocí to musí mít těžké a oto víc si vážit svého zdraví. A když máme nějakou nemoc, která není nějak vážná, je vždy dobré si uvědomit, že jsou na tom lidi o hodně hůř. ***Dominik Kosinka, 7.B***

Myslím si, že v tento den bychom měli ocenit práci zdravotníků. Je důležité podpořit zdravotníky i maličkostmi. Sdružení Duha Bartoňka, ve které jsem členkou, pravidelně peče pro zdravotníky v náchodské nemocnici. Slané i sladké dobroty, které rodiče s dětmi upečou se rozdávají zdravotníkům na různých odděleních. Chceme jim tak vyjádřit poděkování za jejich těžkou a namáhavou práci. Myslím, že by se tento den mohl oslavit podobným způsobem. ***Elen Kracíková, 7.B***

Naklonování a ovečka Dolly

Dnes 22. 2. uplynulo 25 let od úspěšného **naklonování** ovečky Dolly (kdo by chtěl více informací, pustí si video). Dnes se běžně klonují závodní koně či psi. Uvažuje se o klonování ohrožených nebo dokonce vymřelých zvířat. Nejvolnější politiku klonování mají USA, Kanada a Austrálie. Klonování lidí je zakázáno, avšak na klonování tkání a orgánů se pracuje. Jaký je váš názor na klonování, co by nám pomohlo vyřešit, jaká úskalí a nebezpečí přináší? Je etické? Souhlasíte s ním? Mělo by být povoleno u lidí? Proč?

Klonování je poměrně univerzální a sofistikovaný problém. Tento problém má značně dlouhou historii. Klonování získalo mnoho příznivců a mnoho odpůrců, jejichž výroky jsou založeny na velkém množství různých důvodů. Klonování lze, proto považovat za útoky na lidskou důstojnost, náboženské předpisy a přesvědčení. Klonování může vést k rozvoji genetického onemocnění nebo jiných zdravotních problémů. V současnosti by tudíž mělo být klonování zvířat maximálně omezeno a klonování lidí by mělo být zakázané alespoň do té doby, dokud tento proces nebude dostatečně prostudován. Ale dobré by bylo klonovat orgány pro nemocné lidi. Protože dost lidí umírá, jelikož se k nim nedostal orgán, který zrovna potřebují. Orgány, které by se daly klonovat jsou třeba srdce, ledvina, plíce, střevo atd.. . Klonovaný orgán by jim zachránil život a měli by kvalitní zdraví jako dosud.

Miroslav Balcar, 7. B

Myslím si, že klonování není v pořádku, je to za mě zbytečné a nebezpečné (kdyby oživili nějaký nebezpečný vymřelý druh třeba dinosaury, tak se něco může pokazit dinosauři utečou a zabijou polovinu světa). A kdyby ještě začali klonovat lidi, tak by nejspíš začali "clon wars". Státy by soupeřily v tom, kdo vytvoří víc klonů a pak by je posílali bojovat nakonec by to skončilo tak, že se klony spiknou proti lidem a.. 💀. Takže bychom to měli nechat na přírodě (to rozdávání životů).

Vladimír Nahornyj, 6. B

Sofie Jaroměřská 7. A

Zánik světa v pandemii corona viru… nikoli ptáci útočí, aneb cvičné vypravování:

Seděl jsem doma a koukal na televizi, čtu si závěrečné titulky, byl už večer, takže jsem se chystal, jít si lehnout. Když jsem se ale podíval z okna, tak jsem viděl něco strašného. Z nebe padalo něco většího než kroupy. Popadl jsem baterku, otevřel dveře a vidím, že to jsou mrtví ptáci, koukal jsem na ně asi půl minuty a pak jsem zaběhl zpátky do domu. Zamkl jsem dveře a podíval se na zahradu, něco tam stálo. Okamžitě jsem vypl světla, aby mě to nevidělo, a než se moje oči rozkoukali, bylo to pryč. Rychle jsem běžel do druhého patra, bál jsem se. Zamkl jsem se v pokoji a popadl notebook, abych rozehnal myšlenky. Zkusil jsem, jestli někdo není online a byl to můj kamarád Petr. On se asi taky nudil, protože mi zavolal.

ČAU, JAK JE?

Docela dobrý.

HELE, NAPADLO MĚ, JESTLI BYCH NEMOHL PŘIJÍT, ŠLO BY TO?

Jo jasně, rodiče nejsou doma.

OK, TAK ZA 15 MINUT JSEM TAM.

POZDĚJI... Slyším klepání na dveře a otevřel jsem je. Byl tam Petr.

HELE, VZAL JSEM DVD S NĚJAKÝM STARÝM HOROREM, CHCEŠ SE NA NĚJ KOUKNOUT?

Jo jasně, proč ne.

Šel jsem do kuchyně nám udělat popcorn, a když jsem se podíval z okna, všichni mrtví ptáci jakoby se do země propadli, zahrada byla úplně čistá, bylo na ní jenom listí.

HEJ, TAK KDE SEŠ!? Zakřičel na mě Petr.

Jo jo už jdu.

Zapl jsem zase televizi, vsunul jsem DVD. A lekl jsem se, byl to horor Ptáci. Najednou slyším zaklepání na dveře. Říkal jsem si, kdo to tak může být, šel jsem otevřít, nikdo tam nebyl, jenom listí šustilo. Zavřel jsem dveře a zase jsem si sedl na pohovku.

Najednou slyším, že v druhém patře něco spadlo, nemáme kočku ani psa, všechna okna byla zavřená.

Petr se mě zeptal. SLYŠEL JSI TO?

Jo slyšel, musíme tam jít.

TO NE, V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ!

Pojď, jdeme. Popadl jsem ho za ruku, druhou rukou jsem vzal baterku.

Když jsem otevřel dveře do pokoje, byla tam ta samá postava, kterou jsem viděl na zahradě. A pak se to stalo, skočila po nás a pak nás rozcupovala zaživa, poslední na co si vzpomínám, je to, že to mělo peří, křídla a postavu člověka, že by něco uteklo z laboratoře? To už se asi nikdy nedozvím.

Luděk Rail, 6. B

6. C Fake news

Ve třídě 6. C jsme se v rámci online výuky OEV zaměřili na mediální gramotnost. Vyzkoušeli jsme si vytvořit své vlastní video, seznámili jsme se s novými pojmy z online "světa", youtubery, influencery a také jsme si vyzkoušeli napsat své vlastní fake news. Níže najdete pár jejich ukázek.

Od příštího měsíce se musí čistit zuby pejskům!!!!!

Minimálně 4x do týdne.

Budou probíhat kontroly.

Kdo tak neučiní bude muset zaplatit pokutu 1500 Kč.

Jediná vyjímka: Zuby se nebudou muset čistit pejskům vážícím pod 2,5 kilo.

Vojta Pincák, 6. C

Nad hladinou Východočeského moře se objevila neznámá příšera

V pondělí dne 24.1.2021 se nad hladinou vodní nádrže Rozkoš objevila neznámá obluda, podobná lochnesské příšeře.

Místní rybář Radek P na Rozkoši rybaří už 20 let a to co popisuje, mu změnilo život. Viděl v Rozkoši už i dvoumetrové sumce a přes metr dlouhé úhoře ,ale tohle bylo mohutnější a delší než ryby, které znal. Po 7. hodině ranní nahodil svůj prut tak, jak už to zde dělá 20 let. Po chvíli uslyšel hlasitý zvuk ,který vycházel z podvodní hladiny. Najednou se z hlubiny vynořila velká hlava s dlouhým krkem . Než stačil vytáhnout svůj mobil, příšera zmizela a hladina vody se uklidnila.

Rybář prosí všechny návštěvníky vodní nádrže Rozkoš k opatrnosti!!!

Anna Raková, 6. C

Hurááá do školy

Už jsme se konečně dočkali, jdeme do školy!!! Vláda to právě rozhodla, i přes další opatření jsme se dostali do školy, učitelé budou muset mít na sobě respirátor, šátek, jednorázovou roušku a nano roušku. Výjimku z tohoto opatření mají jen ředitel a školník, kteří musí nosit speciální protikovidový oblek, a to z důvodu možného zhoršení epidemiologické situace, aby měl kdo řídit, odemykat a zamykat školu.

Dvoumetrový rozestupu již neplatí, teď jsou to 3,5 m. Na oběd se může jen s rouškou a kdo si ji sundá, tak nedostane oběd a musí jít do 14 dení karantény.

Jan Vítek, 6. C

Procvičte si mozek s hádankou

Jak si ukrátit videokonferenci a dobře se pobavit? “Dáme si hádanku,” to zaznívalo v posledních minutách některých online setkání. Zkuste si je také:

1. Když cokoli řekneš, zabiješ mě…
2. Je to černé, je to nekonečné, bude to tu stále...
3. Jedna hlavička, jedna nožička. Když hlavička zčervená, nožička upadne…
4. Zelené akvárko, červená vodička, černé rybičky…
5. Jsem krátká, rychlá, když přijdu na návštěvu zapískám...

řešení:

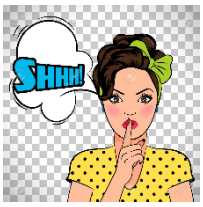

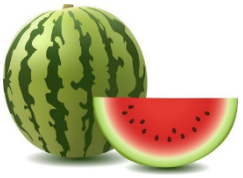

Kaligramy 9. B

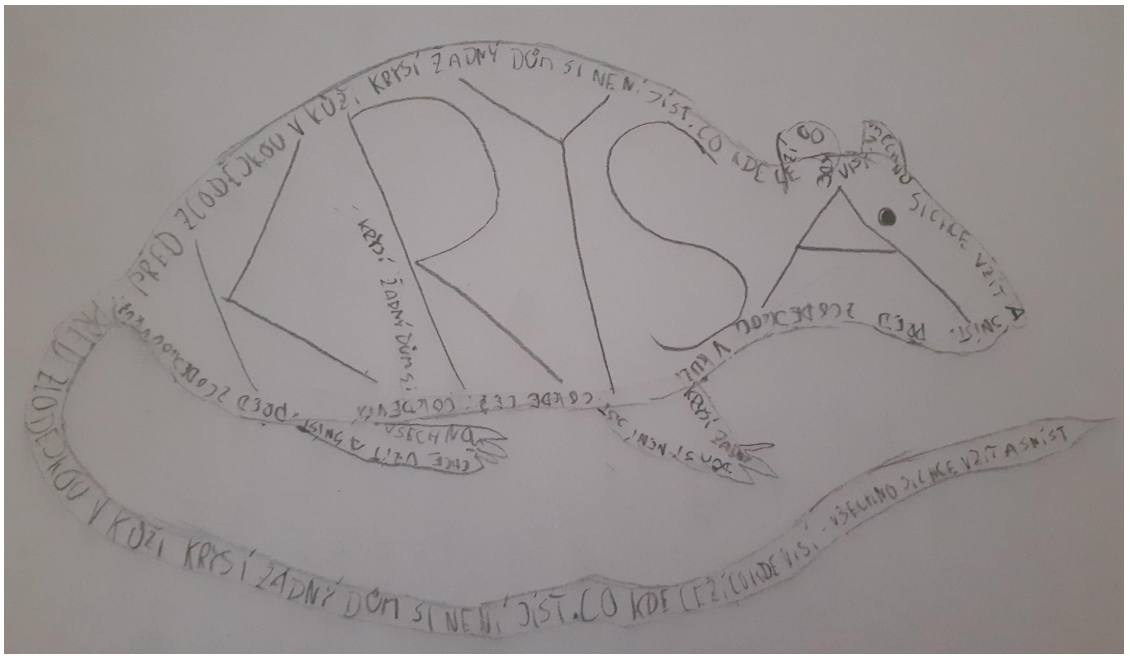

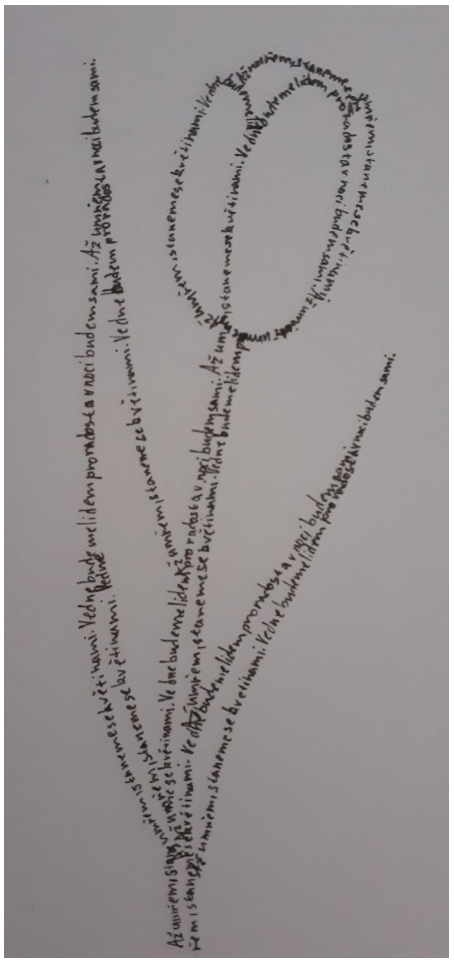

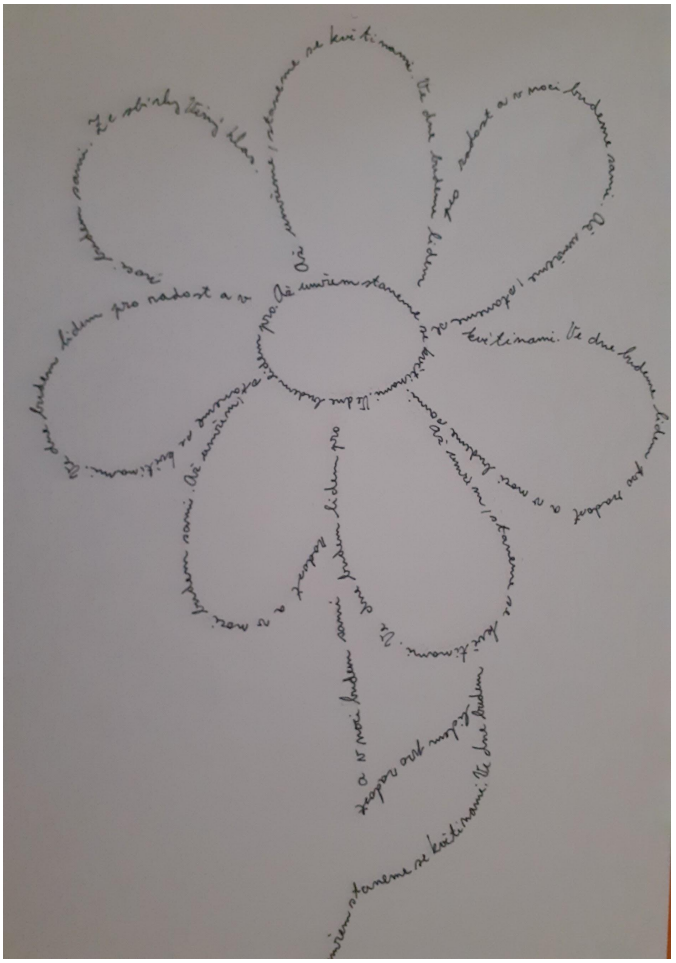

Marek Míl, Týna Šolcová a Elen Zlámalová 9. B

Básničky - tvorba 7. A

Škola v přírodě

Škola v přírodě,

tady je v pohodě.

Slunce tu svítí,

roste tu kvítí.

Máme tady kamarády,

hrajeme si s nimi rádi.

Plníme tu úkoly,

nemusíme do školy.

Dneska večer na hranici,

upálíme čarodějnici.

Ve čtvrtek si zabalíme,

v pátek zase odjíždíme.

<u>Kamarádi</u>

Kamarádi věrní jsou,

v úzkých ti vždy pomohou.

Kamaráda poznáš snadno,

Pomůže když spadneš na dno.

Kamarád tě podrží,

v těžkých chvílích podpoří.

Jen zavolá pojď to dáš!

a hned větší kuráž máš.

ROZLOUČENÍ 9. TŘÍD S RADOU ŽÁKŮ

Zástupci 9. tříd v Radě žáků: zleva - Bára Sodomková, Kateřina Kubrtová, Tomáš Jarý, Elen Zlámalová, Anastazie Strokač, Žanna Dorošenko a Hana Valterová

Poslední slova 9. A

Spolu jako 9. A, jsme jenom čtyři roky, ale to nemění nic na tom, jak jsme si to užili. Ano, byly tam problémy a nějaké špatné události, ale těch kladných věcí je více. Za tuto dobu jsme naučili spoustu věcí, jak ve třídě a učení, tak i v Radě žáků. Škola nás posunula dále. Sice náš poslední školní rok nebyl zrovna nejlepší, ale každá věc má pozitivní i negativní stránky. Nedávno jsme se vrátili do škol a musíme dohnat nějaké věci, ale hlavně máme v plánu si to užít.

Mezi naše poslední slova určitě patří poděkování učitelům, jak za nás tři tak i za celou 9. A. Poděkovat jim chceme, protože měli nervy, ale i trpělivost při práci s námi. Škola Náchod-Plhov nám bude určitě chybět, ale je na čase jít dále. Děkujeme za všechny zkušenosti a nové schopnosti.

Mladším žákům určitě doporučujeme se učit a nezlobit učitelé. Nenechávejte vše na poslední chvíli, vymstí se vám to.

Hana Valterová, Anastázie Strokač a Žanna Dorošenko, 9. A

Jaké to je být členem rady žáků ...

Do rady žáků chodím už od třetí třídy. Za tu dobu, co tam jsem, jsem se naučila psát různé články. Nejvíc mi to asi pomohlo při veřejném projevu, když jsem např. hlásila do školního rozhlasu. Moc mě bavilo pořádat akce pro děti a být u různých akcí, jako například valentýnská pošta, srdíčkový den a sportovní den. Myslím si, že to pro mě byla dobrá zkušenost.

Elen Zlámalová, 9. B

Rady žáků se účastním již druhým rokem, ale bohužel kvůli koronaviru jsem si to moc neužila. Něco bylo dobré. Například když jsem přišla na moje první setkání rady žáků, tak pro nás učitelky vymysleli seznamovací hry, které jsem si velice užila. Také mě bavilo projednávání různých témat. Překvapilo mě, že děti z nižšího stupně dokázaly vymyslet spojitosti s daným tématem kolikrát lépe než já :).

Kateřina Kubrtová, 9. B

Vzkaz pro radu žáků

Chcete se zlepšit ve vyhledávání informací a psaní článků? Přidejte se do Rady žáků. Je to výborná zkušenost do budoucna, můžete poznávat nové lidi, přinášet své nápady a pořádat různé akce pro ostatní studenty. A navíc, jako bonus za dobře odvedenou práci s největší pravděpodobností dostanete na konci roku nanuky. Naše poslání už tady každopádně končí, teď je to na vás. Ale když jsem to zvládl já, zvládne to už každý. Takže s chutí do toho a půl je hotovo.

Tomáš Jarý, 9. C

Jelikož jsem párkrát už byla zvolena do Rady žáků, tak jsem byla vybrána jako žák závěrečného ročníku abych vám napsala krátký článek, kde se ohlédnu za lety strávenými v radě žáků.

Mojí rolí v radě žáků bylo dělat nástěnky, je to věc, kterou bych si nikdy nevybrala. Když se rozdělovaly poprvé role v radě žáků, tak tato role na mě jaksi vyzbyla. Dnes můžu říci, že jsem za to vlastně i ráda, protože mě to i nakonec celkem bavilo. Role nejsou hlavní myšlenkou rady žáků.

Rada žáků je skvělou příležitostí se seznámit s novými lidmi, předvést své návrhy, na kterých se shodla třída a společně to prokonzultovat. Probírat co se bude tento měsíc dít ve škole a následovně to odprezentovat třídě. To je rada žáků. Děti z rady žáků mají i možnost pomáhat na různých školních soutěžích. Například pomáhají tak ,že vymýšlejí program a nebo jen pomáhají. Za příkladnou práci v radě žáků si každý rok na konci zaslouží odměnu v podobě nanuka. A to se vyplatí!

Tento rok je náš poslední nejen ve škole ale i v radě žáku. Takže tímto bych se chtěla rozloučit s radou a doufám že to budou ostatní děti dělat tak dobře jako my. Ne, tak to byl samozřejmně vtip:).

Bára Sodomková, 9. C

Chtěly bychom vám moc poděkovat za vaši účast a příkladnou práci v Radě žáků. Byla radost s vámi spolupracovat :). Přejeme vám hodně štěstí a úspěchů ve vašem budoucím životě.

za Radu žáků Petra Nováková Lokvencová a Hana Drtinová